

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Michala Jantoše ve věci

žalobce: **Mgr. D. D.**, narozený dne X
t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici B.
P. O. Box X, X B.
adresa pro doručování: datová schránka X

proti

žalovanému: **Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje**
sídlem třída Kosmonautů 189/10, 779 00 Olomouc

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného při vyřizování žádosti o informace,

takto:

- I. Soud **ukládá žalovanému povinnost** ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku **rozhodnout** o žádosti žalobce o informace, specifikované v bodech 1), 2), 3) a 5) na straně 2 žádosti žalobce ze dne 20. 4. 2020, evidované žalovaným pod č. j. KRPM-42664-1/ČJ-2020-1400K02.
- II. Ve zbytku **se žaloba zamítá.**
- III. Návrhy žalobce na přerušení řízení za účelem položení předběžných otázek Soudnímu dvoru Evropské unie, ustanovení advokáta žalobci k zastupování u Soudního dvora Evropské unie a položení předběžných otázek Soudnímu dvoru Evropské unie, specifikovaných v podání ze dne 14. 3. 2022, **se zamítají.**

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

IV. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

A) Vymezení věci

1. Žalobce podáním ze dne 20. 4. 2020 požádal žalovaného v režimu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), o informace týkající se konopí zabraného mu při deseti domovních prohlídkách v O. v letech 2009 až 2019 v rámci trestních řízení, která žalobce v žádosti specifikoval. Žalobce v žádosti nejprve uvedl, jaké závěry o celkové hmotnosti zabraných překátrovaných květů a listů konopí a o množství THC v nich obsaženého dle jeho názoru vyplývají pro jednotlivé roky 2009 až 2018 z příslušných rozhodnutí OSZ v Prostějově či KS v Brně, a dále pro rok 2009 ze záznamu PČR. Tato rozhodnutí, resp. záznam v žádosti přesně identifikoval a k žádosti doložil. Poté tyto závěry sumarizoval tak, že v letech 2009 až 2018 mělo být v jeho nemovitosti v O. zabráno celkem 66 493,5 g konopí obsahujícího 909,81 g THC. Následně žalobce na str. 2 svého podání formuloval žádost o poskytnutí těchto pěti informací:

- 1) sdělte celkovou váhu překátrovaných květů a listů konopí zabraných v letech 2009-2019 v mé ospělovské nemovitosti a celkový obsah THC v tomto konopí obsahujícím nadlimitní obsah THC (pozn. soudu: k tomuto bodu žalobce předem uvedl, že jelikož hmotnost překátrovaných listů a květů konopí zabraných v letech 2009-2018 a THC v nich obsaženého již spočítal sám, postačí, když žalovaný k výpočtu žalobce připočte jen hodnoty za rok 2019);
- 2) sdělte celkovou váhu překátrovaných květů a listů konopí zabraných v letech 2009-2019 v mé ospělovské nemovitosti a celkový obsah THC v tomto konopí s podlimitním obsahem THC;
- 3) sdělte celkovou váhu rostlin konopí zabraných v letech 2009-2019, pokud jste rostliny jako celek před překátráním nezvážíli, uveďte: nezváženo;
- 4) uveďte celkovou váhu semen konopí zabraných v letech 2009-2019, pokud jste nezvážili semena konopí, uveďte: nezváženo;
- 5) uveďte počet a váhu produktů s podezřením na výrobky z konopí zabrané v letech 2009-2019, pokud jste produkty nezvážili, toto uveďte, přičemž podotýkám, že konopná mast zabraná v roce 2011 měla přes 5 kilo.

Závěrem žalobce v žádosti uvedl svou domněnku, že „*i méně bystré osobě by zadání spisovek do archivu, vyhledání, přepočítání a zápis neměl zabrat více než 2 hodiny práce, když hlavní práci jsem již vykonal za vás*“.

2. Žalovaný na žádost zareagoval sdělením ze dne 18. 5. 2020, č. j. KRPM-42664-4/ČJ-2020-1400AP, v němž uvedl, že relevantní i konkrétní údaje k předmětu žalobcovy žádosti jsou zaznamenány a k dispozici toliko v odborných vyjádřeních zpracovaných v jednotlivých trestních věcech Odborem kriminalistické techniky a expertíz Policie ČR (dále jen „OKTE“). Interpretace obsahu těchto odborných vyjádření se selekcí požadavků v souladu s žádostí žalobce se však dle žalovaného vymyká informační povinnosti povinného subjektu ve smyslu § 2 odst. 4 InfZ, neboť by se jednalo o vytváření nových informací,

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

resp. analýzu. Dále žalovaný poznamenal, že se informační povinnost nevztahuje ani na porovnání a analýzu dostupných informací s informacemi obsaženými v dokumentech třetích subjektů (v přílohách žalobcovy žádosti), případně na vyjadřování se či komentář k takovým dokumentům. Závěrem žalovaný uvedl, že kopie vyjádření OKTE zasílá žalobci dle § 3 odst. 6 InfZ, čímž považuje žádost za vyřízenou.

3. Žalobce podal proti postupu při vyřizování jeho žádosti dne 26. 5. 2020 stížnost, v níž žádal Ministerstvo vnitra, aby přikázalo žalovanému vydat požadovanou informaci, a to kolik vážily rostliny konopí zabrané mu při domovních prohlídkách v letech 2009 až 2019 v O., dále uvést součet hmotností překátrované části konopí označeného jako legální a nelegální, celkový obsah THC v nich, hmotnost semen a zabraných konopných produktů. Dále namítl, že v poskytnutých vyjádřeních OKTE schází vyjádření za rok 2014 a požádal o jeho poskytnutí. Žalovaný dne 1. 6. 2020 žalobci vyjádření OKTE za rok 2014 dodatečně zaslal.
4. Dne 4. 6. 2020 bylo žalovanému doručeno doplnění stížnosti, v němž žalobce namítl, že se v posuzovaném případě nejedná o analytickou činnost, nýbrž o prostý matematický součet, a dále že povinný subjekt žádost zcela nevyřídil, resp. že mu namísto odpovědi na otázky poskytl odborná vyjádření. Uvedl, že mohl spočítat pouze hmotnost sítím prošlého konopí s nadlimitním obsahem THC, z poskytnutých odborných vyjádření OKTE pak také hmotnost sítím prošlého konopí s podlimitním obsahem THC, přičemž v obou případech uvedl, k jakým výpočtům dospěl. Dále uvedl, že z doložených vyjádření OKTE dovodil, že Policie ČR v letech 2009 až 2016 rostliny jako celek nikdy nezvážila, od roku 2016 pak sice rostliny jako celek vážila, avšak do výpočtu procentního obsahu THC nezahrnula hmotnost těch částí rostlin, které neprošly sítím, přičemž pokud by tak učinila, pak by musela dospět k závěru, že průměrná hodnota THC v konopí za úrodu v roce 2019 byla pod 0,2 %, v roce 2018 (za kterou je žalobce ve vězení) pod 0,3 % a v roce 2017 dokonce pod hranicí 0,1 %. Dále žalobce ve stížnosti uvedl, že z poskytnutých vyjádření OKTE vyplývá, že v průměru činí celková hmotnost rostliny vůči překátrovanému vzorku více než 2:1, a také že Policie ČR v letech 2009 až 2019 nikdy nezvážila váhu semen na rostlinách ani v samostatných sáčcích a dózách, které zabrala. Dále uvedl podrobný seznam konopných produktů, jejichž zabrání z předmětných vyjádření OKTE vyplývá. Po nadřízeném orgánu požadoval, aby povinnému subjektu přikázal vydat rozhodnutí, v němž tento: (i) potvrdí, že váha sítím prošlého konopí zabraného v letech 2009-2019 při deseti domovních prohlídkách v O. s nadlimitním obsahem THC byla celkem 66 963,6 g, z nichž bylo možné získat 914,24 g THC; (ii) dopočítá z úrody roku 2014 celkovou hmotnost sítím prošlého konopí s podlimitním obsahem THC, když vyjma roku 2014 byla u zbylých devíti domovních prohlídek tato hmotnost celkem 3 738 g, z nichž bylo možné získat celkem 4,32 g THC; (iii) potvrdí, že Policie ČR v letech 2009 až 2016 konopí jako celek nikdy nezvážila a vysvětlí proč, a potvrdí, že od roku 2016 při zbylých čtyřech domovních prohlídkách sice rostliny jako celek vážila, avšak do výpočtu procentního obsahu THC nezahrnula hmotnost těch částí rostlin, které neprošly sítím (přičemž tak věděla, že tato hmotnost je vůči překátrovaným částem rostlin více než dvojnásobná) a vysvětlí proč; (iv) vydá informaci, v níž uvede, že při domovních prohlídkách v letech 2009-2019 Policie ČR nikdy nezvážila zabraná semena; (v) dopočítá zabrané konopné produkty za rok 2014 a vydá odborná vyjádření týkající se roku 2014.

5. Ministerstvo vnitra rozhodnutím ze dne 2. 7. 2020, č. j. MV-84595-3/KM-2020 s odkazem na § 16a odst. 6 písm. c) InfZ postup povinného subjektu potvrdilo. V odůvodnění rozhodnutí uvedlo, že prostý matematický součet sice nepředstavuje sám o sobě analytickou činnost ve smyslu § 2 odst. 4 InfZ, avšak jestliže žalobci poskytnutá odborná vyjádření obsahují informace o hmotnosti rostlin i jejich částí před prosetím a obsah THC stanovený v jednotlivých důkazech (konopí a jeho produkty), pak lze prostou matematickou operací zjistit žalobcem požadované informace pod body 1) až 3), což ostatně již sám učinil. Povinný subjekt tak dle ministerstva předmět bodů 1) až 3) žádosti ve smyslu § 4a odst. 1 InfZ vyčerpal. Dále ministerstvo uvedlo, že byť nikoli zcela bezvadně poskytl žalovaný žalobci fakticky i informace požadované pod body 4) a 5) jeho žádosti ze dne 20. 4. 2020. Neobsahují-li totiž zaslaná vyjádření OKTE žádný údaj o hmotnosti zabavených semen a údaje o počtu, případně objemu a hmotnosti konkrétních produktů byla uvedena jen ve vyjádření z ledna 2020, přičemž žalovaný současně žalobci sdělil, že žádnými jinými informacemi k požadovanému nedisponuje, pak ministerstvo souhlasí s žalobcem, že semena konopí a zpravidla ani produkty z konopí nebyly váženy. Závěrem ministerstvo uvedlo, že výhrady žalobce k postupu Policie ČR při zkoumání obsahu THC v konopí a jeho produktech nijak nesouvisejí s tím, zda žalovaný poskytl informace.
6. Žalobu, již se žalobce domáhal zrušení uvedeného rozhodnutí ministerstva, soud usnesením ze dne 23. 6. 2021, č. j. 65 A 89/2020-80 odmítl jako nepřipustnou dle § 68 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), za použití § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. s odůvodněním, že se nejedná o rozhodnutí, kterým by byl žalobce zkrácen na svých právech, neboť se jím nezakládají, nemění, neruší ani závazně neurčují jeho práva nebo povinnosti.
7. V podání doručeném soudu dne 5. 3. 2021 však žalobce uvedl, že s ohledem na vývoj judikatury požaduje také to, aby soud uložil žalovanému povinnost mu informace požadované žádostí ze dne 20. 4. 2020 poskytnout, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku. Toto podání posoudil soud podle jeho obsahu jako žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s., spočívající v nevyřízení žádosti o poskytnutí informace dle InfZ.

B) Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

8. Žalobce tvrdil, že mu jím požadované informace nebyly poskytnuty. Žalovaný dle žalobce postupuje účelově, neboť zatímco v předchozím řízení požadoval za poskytnutí uvedených informací po žalobci cca 8 tis. Kč, nyní mu zcela zdarma namísto sdělení odpovědí na úžeji specifikované otázky vydal odborná vyjádření OKTE, což však nelze považovat za řádné poskytnutí požadovaných informací. Ministerstvo v rozhodnutí ze dne 2. 7. 2020, jímž vyřídilo žalobcovu stížnost, uvedlo, že odborná vyjádření OKTE obsahují informace o váze rostlin i váze jejich částí před prosetím, což je však podle žalobce lež, neboť Policie ČR při domovních prohlídkách v letech 2009 až 2016 zabrané konopí nevážila vůbec a následně do roku 2019 sice rostliny vážila, avšak obsah THC neměřila z celé nadzemní části rostliny, což Policie ČR potvrzuje i na svém webu.
9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhoval její zamítnutí. Zdůraznil, že správnost jeho postupu při vyřizování žádosti žalobce o informace ze dne 20. 4. 2020 potvrdilo Ministerstvo vnitra, přičemž v podstatě všechny žalobní námitky směřují proti jeho obsahu, který však předmětem řízení není. Žádost o informace vyřídil žalovaný souhrnně

ve smyslu § 3 odst. 6 a § 4a odst. 2 písm. b) InfZ poskytnutím odborných vyjádření OKTE zpracovávaných v rámci konkrétních trestních řízení žalobce v předmětných letech. Žalovaný požádal organizační článek Policie ČR, který měl trestní věci žalobce v gesci (územní odbor Prostějov), aby zajistil podklady potřebné k vyřízení předmětné žádosti o informace, a to ze spisů konkrétně uvedených spisových značek s tím, že pokud nelze informace jednoduše dohledat, nechť příslušný územní odbor uvede předpokládaný čas potřebný k vyhledání a zpracování odpovědi. Na tuto žádost oslovený územní odbor žalovanému sdělil, že informace o měrných údajích konopí zabaveného při předmětných domovních prohlídkách jsou obsaženy jen v odborných vyjádřeních OKTE, která žalovanému zasílá, avšak interpretace obsahu těchto vyjádření se selekcí informací dle požadavků žalobce se již vymyká informační povinnosti povinného subjektu ve smyslu § 2 odst. 4 InfZ, neboť by se jednalo o vytváření nových informací. Žalovaný proto předmětná vyjádření přeposlal žalobci, což je v souladu i s aktuálním nálezem Ústavního soudu sp. zn. III ÚS 3339/20, podle něhož se mají povinné subjekty snažit nalézt způsob, jak informaci poskytnout. Proto žalovaný namísto odmítnutí poskytnutí požadovaných informací pro nutnost jejich vytváření poskytl žalobci dokumenty, které dle jeho názoru požadované informace obsahují. Závěrem žalovaný upozornil, že pokud by soud shledal žalobu v jakékoli části důvodnou, pak stejně nemá žalobci co více poskytnout.

10. V replice ze dne 20. 8. 2021 žalobce namítl, že ačkoli žalovaný argumentuje nutností vytváření nových informací, jím zmíněný náleze Ústavního soudu naopak potvrzuje důvodnost žaloby. Znovu též poukázal na skutečnost, že žádal-li dříve o zaslání protokolů o zabránění majetku, požadoval po něm žalovaný ve sdělení ze dne 3. 2. 2020, č. j. KRPM-4363-5/ČJ-2020-1400AP téměř 8 tis. Kč, pokud však nyní zaslání žádných listin nežádal, jen přepočty hodnot do souhrnného celku, zaslal mu žalovaný zdarma 10 odborných vyjádření s tvrzením, že by šlo o vytváření nových informací, což je účelové. Žalobce to chtěl zaplatit.
11. Podáním ze dne 14. 3. 2020 navrhl žalobce, aby soud vyloučil řešení otázek č. 3 a 4 z řízení vedeného pod sp. zn. 60 A 42/2021, spojil tyto otázky do nyní posuzované věci a následně toto řízení přerušil za účelem položení 4 předběžných otázek Soudnímu dvoru Evropské unie týkajících se správnosti postupu Policie ČR při měření obsahu THC v konopí, a za tím účelem ustanovil žalobci advokáta.

C) Posouzení věci krajským soudem

12. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. *ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.*
13. V souladu s § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), rozhodoval soud o žalobě na základě skutkového stavu zjištěného ke dni vydání svého rozhodnutí. Ve věci soud rozhodoval bez nařízení ústního jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.
14. Právní posouzení této věci se dle krajského soudu neobejde bez širšího výkladu právní úpravy poskytování informací.
15. Pomine-li soud případy, kdy není žádost o poskytnutí informací úplná či srozumitelná, což vede k odložení či odmítnutí žádosti, je postup při vyřizování žádostí o informace je v InfZ

postaven na jednoduchém principu – povinný subjekt buď požadovanou informaci ve stanovené lhůtě poskytne, pak nevydává žádné rozhodnutí, nebo její poskytnutí odmítne s odkazem na některou ze zákonem stanovených výluk, o čemž vydá rozhodnutí podle § 15 InfZ, nebo dojde ke kombinaci obou postupů, tj. povinný subjekt z části informaci poskytne a z části její poskytnutí odmítne, o čemž opět vydá rozhodnutí podle § 15 InfZ - viz § 14 odst. 5 písm. d) InfZ, podle něhož nerozhodne-li podle § 15, poskytne povinný subjekt informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění.

16. Pokud jde o způsob poskytování informací, platí při poskytování informací na žádost princip respektování požadavku žadatele – srov. § 4a odst. 2 InfZ, podle něhož *je-li informace poskytována na základě žádosti, poskytuje se způsobem podle obsahu žádosti*. Zejména se tak dle citovaného ustanovení má stát a) sdělením informace v elektronické nebo listinné podobě, b) poskytnutím kopie dokumentu obsahujícího požadovanou informaci, c) poskytnutím datového souboru obsahujícího požadovanou informaci, d) nahlédnutím do dokumentu obsahujícího požadovanou informaci, e) sdělením dat prostřednictvím rozhraní informačního systému, nebo f) umožněním dálkového přístupu k informaci, která se v průběhu času mění, obnovuje, doplňuje nebo opakovaně vytváří, nebo jejím pravidelným předáváním jiným způsobem. Tento demonstrativní výčet možných způsobů poskytnutí informace žadateli byl do zákona doplněn novelou provedenou zákonem č. 222/2015 Sb.
17. Z uvedeného vyplývá, že povinný subjekt má zásadně respektovat vůli žadatele a poskytnout mu informaci způsobem, který žadatel poptává. Lapidárně vyjádřeno, požaduje-li žadatel sdělení informace (odpověď na otázku), má povinný subjekt takto informaci poskytnout (na otázku odpovědět). Požaduje-li žadatel poskytnutí listiny, obsahující určitou informaci, má povinný subjekt žadateli tento dokument poskytnout.
18. Výjimku z tohoto principu představuje případ popsáný v § 4a odst. 3 InfZ, podle něhož *pokud způsob poskytnutí informace podle odstavce 2 není možný nebo by pro povinný subjekt představoval nepřiměřenou zátěž, vyhoví povinný subjekt žádosti tím, že poskytne informaci jiným způsobem umožňujícím její účinné využití žadatelem*.
19. Zákon tedy vychází z principu, že způsob poskytnutí informací volí žadatel [stejně jako formu
- listinnou, elektronickou, zvukový, obrazový záznam, resp. formát (souboru) a jazyk, srov. § 4a odst. 1 InfZ], a jím zvolený způsob musí být ze strany povinných subjektů respektován, nejde-li o výjimku zakotvenou v § 4a odst. 3 InfZ. Podle uvedeného ustanovení není povinný subjekt povinen akceptovat žadatelem zvolený způsob poskytnutí informace při splnění podmínky, že určený způsob poskytnutí informace není možný (tedy je objektivně technicky nerealizovatelný) nebo by pro povinný subjekt představoval nepřiměřenou zátěž, což je třeba vztahovat k individuálním okolnostem povinného subjektu [srov. komentář k § 4a InfZ in J. Jelínková, M. Tuháček: Zákon o svobodném přístupu k informacím (č. 106/1999 Sb.). Praktický komentář. 2. vydání, Wolters Kluwer]. Postup podle § 4a odst. 3 InfZ nepředstavuje důvod odmítnutí poskytnutí informace, nýbrž zakotvuje fikci vyhovění žádosti formou poskytnutí informace jiným způsobem, než žadatel požadoval. Pokud žadatel s postupem povinného subjektu nesouhlasí (tj. má za to, že nebyly splněny podmínky neakceptování jím preferovaného způsobu poskytnutí informace, nebo že informace nebyla poskytnuta jiným

způsobem umožňujícím žadateli její účinné využití), může se bránit stížností na postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace podle § 16a zákona.

20. Pouze pro úplnost soud dodává, že speciálním ustanovením vůči § 4a odst. 2 InfZ je i § 6 InfZ umožňující vyřídit žádost o poskytnutí informace odkazem na zveřejněnou informaci, kde se způsob poskytnutí informace určený žadatelem neuplatní. O takový případ se však v posuzované věci nejedná, proto není třeba podrobnějšího rozboru.
21. Stížnost na postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace podle § 16a InfZ je jedním ze dvou zákonem upravených opravných prostředků, tedy prostředků procesní obrany žadatele, pokud je nespokojen s vyřízením žádosti o informace. Stížnost podle § 16a InfZ představuje především zvláštní prostředek ochrany před nečinností povinného subjektu (nebo jeho nadřízeného orgánu) oproti ochraně před nečinností podle § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, tj. prostředek procesní obrany žadatele v případech, kdy mu nebyla požadovaná informace poskytnuta a současně nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Brojí-li žadatel proti postupu povinného subjektu podle § 4a odst. 3 InfZ, tj. namítá-li, že fikce vyhovění žádosti nemohla nastat, neboť pro poskytnutí informace jiným způsobem, než bylo požadováno, nebyly splněny zákonné podmínky, jedná se podle konkrétních okolností o důvod podřaditelný buď pod § 16a odst. 1 písm. b) InfZ, podle kterého může stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podat žadatel, kterému po uplynutí lhůty podle § 14 odst. 5 písm. d) InfZ nebyla poskytnuta informace a nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti, nebo pod § 16a odst. 1 písm. c) InfZ, podle kterého může stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podat žadatel, kterému byla informace poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí. Nadřízený orgán pak o takové stížnosti rozhodne jedním ze způsobů upravených v § 16a odst. 6 písm. a) až c) InfZ, tj. a) postup povinného subjektu potvrdí, b) povinnému subjektu přikáže, aby ve stanovené lhůtě žádost vyřídil, nebo c) usnesením věc převezme a informaci poskytne sám nebo vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti.
22. Od výše podrobně popsané situace je třeba odlišit případ, kdy povinný subjekt dospěje k závěru, že se na obsah žádosti vztahuje výlučka z informační povinnosti upravená v § 2 odst. 4 InfZ, podle něhož *povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací*. Povinné subjekty podle InfZ jsou povinny poskytovat informace definované v § 3 odst. 3 InfZ, nikoli zaujímat stanoviska, vysvětlovat výstupy ze své činnosti, provádět právní výklady, vytvářet či obstarávat nové informace (právní či věcné expertizy, analýzy dat shromážděných při své rozhodovací činnosti apod.), jimiž nedisponují a nejsou povinny disponovat. Jestliže žadatel požaduje vytvoření např. právní analýzy, analýzy dat shromážděných při rozhodovací činnosti povinného subjektu apod., jedná se o požadavek na vytváření nových informací, a tedy důvod odmítnutí žádosti opřený o § 2 odst. 4 InfZ. Z procesního hlediska by proto taková situace (dotazy na názory, budoucí rozhodnutí a požadavky na vytváření nových informací) měla být vyřešena rozhodnutím podle § 15 InfZ.
23. V posuzovaném případě žalovaný, ačkoli ve sdělení ze dne 18. 5. 2020, jímž reagoval na žalobcovu žádost o informace ze dne 20. 4. 2020, argumentoval § 2 odst. 4 InfZ a uvedl, že se požadavky žalobce vymykají jeho informační povinnosti, neboť by byl nucen pro vyhovění žádosti žalobce provádět analýzu dokumentů a tím vytvářet novou informaci, vtělil toto odůvodnění do neformálního sdělení a nevydal rozhodnutí o odmítnutí dle § 15

InfZ. Současně žalovaný ve sdělení uvedl, že ve smyslu § 3 odst. 6 InfZ posílá žalobci v příloze příslušné dokumenty (vyjádření OKTE).

24. Odkaz na § 3 odst. 6 InfZ přitom žalovaný nijak blíže nevysvětlil. Ustanovení § 3 InfZ obsahuje definici základních pojmů, odst. 6 tohoto ustanovení pak konkrétně vymezení pojmu „doprovodná informace“, již se pro účely InfZ rozumí *taková informace, která úzce souvisí s požadovanou informací (například informace o její existenci, původu, počtu, důvodu odeprání, době, po kterou důvod odeprání trvá a kdy bude znovu přezkoumán, a dalších důležitých rysech)*. Poskytnutí doprovodné informace se žadatel výslovně nedomáhá a povinný subjekt ji podle svého uvážení poskytuje za účelem zabránit mylné interpretaci, či případným nedorozuměním a nepřesnostem, které mohou z pouhého poskytnutí primárně žádané informace vyplynout (viz rozsudek 29. 11. 2012, č. j. 9 As 124/2011-89). Stručně řečeno se prakticky jedná o informace v průvodním dopisu, v němž povinný subjekt blíže vysvětluje skutečnosti související s požadovanou informací, je-li to podle jeho úvahy potřebné. Poskytnutí takové doprovodné informace však nelze ztotožňovat s poskytnutím informací jiným než požadovaným způsobem ve smyslu § 4a odst. 3 InfZ, jak je podrobně výše rozebráno, kdy nastává fikce vyhovění žádosti. Doprovodná informace pojmově není informací samotnou, přičemž poskytnutí či neposkytnutí doprovodných informací není také, na rozdíl od postupu podle § 4a odst. 3 InfZ, spojováno s *nepřiměřenou zátěží* povinného subjektu.
25. Žalobce, jemuž nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informace a který tak logicky nebyl poučen ani o možnosti podání odvolání, brojil proti obsahu sdělení žalovaného ze dne 18. 5. 2020 stížností podle § 16a InfZ. Žalovaný odmítl stížnosti sám vyhovět postupem podle § 16a odst. 5 InfZ, a tudíž ji postoupil nadřízenému orgánu, tj. Ministerstvu vnitra, které rozhodnutím ze dne 2. 7. 2020 postup žalovaného potvrdilo, byť s odkazem na § 16a odst. 6 písm. c) InfZ, namísto správného písm. a) InfZ, což soud v usnesení ze dne 23. 6. 2021, č. j. 65 A 89/2020-80 vyhodnotil jako zřejmou vadu v psaní. V odůvodnění tohoto rozhodnutí ministerstvo ocitovalo třetí větu § 4a odst. 1 InfZ, podle které *pokud je požadovaná informace součástí většího celku a její vynětí by bylo pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěží, poskytne povinný subjekt takový celek v souladu s tímto zákonem*. Dále uvedlo, že se shoduje s žalobcem v tom, že pouhý matematický součet jednotlivých složek nepředstavuje analytickou činnost ve smyslu § 2 odst. 4 InfZ, což ale dle ministerstva nemá žádný dopad na vyřízení žalobcovy žádosti. Poté ministerstvo uvedlo, že stanovení THC v rostlinách konopí je možné provádět i způsobem, kdy jsou rostliny zváženy a následně odděleny jejich listové části a květenství, která jsou poté rozmělněna a prokátrována na sítu, přičemž z výsledného vzorku je pak stanoven obsah THC v rostlinách či jejich částech nebo produktech z rostlin. Vyjádření OKTE zaslaná žalobci žalovaným dle ministerstva obsahují informace o hmotnosti rostlin i jejich částí před prosetím a obsah THC stanovený v jednotlivých důkazech, kterým jsou konopí a jeho produkty, přičemž na základě těchto údajů lze prostou matematickou operací požadované informace zjistit, a tudíž byl předmět bodů 1) až 3) žádosti žalobce ve smyslu § 4a odst. 1 InfZ vyčerpán. Ve vztahu k bodům 4) a 5) žádosti ministerstvo uvedlo, že z kontextu absence údajů o hmotnosti zabavených semen a konopných produktů v žalobci zaslaných vyjádřeních OKTE a sdělení, že žádnými jinými informacemi žalovaný nedisponuje, je zřejmé, že semena konopí a zpravidla ani produkty z konopí nebyly váženy. Fakticky tak dle ministerstva došlo k poskytnutí i těchto požadovaných informací.

26. K odkazu na § 4a odst. 1 InfZ krajský soud uvádí, že uvedené ustanovení se týká formy, formátu elektronických informací a jazyku informací, u nichž stejně jako § 4a odst. 2 InfZ zakotvuje pravidlo respektu k volbě žadatele, které zákon prolamuje jen v případě, kdy by dodržení uvedeného pravidla vyvolalo potřebu měnit formát nebo jazyk informace či vytvářet k informaci metadata, a taková činnost by byla pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěží. Výše citovanou třetí větou uvedeného ustanovení, na kterou ministerstvo odkázalo, zákon nepožaduje po povinném subjektu poskytovat výňatky požadovaných informací z větších celků, pokud by samotné takové vynětí bylo pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěží, a umožňuje v takovém případě poskytnout žadateli celek, jehož je požadovaná informace součástí (pochopitelně nebrání-li tomu výskyt chráněných informací typu osobních údajů, obchodního tajemství apod.). Jedná se tedy o otázku formy, nikoli způsobu poskytnutí informace, a uvedený postup je vázán na nepřiměřenou zátěž, spočívající pro povinný subjekt ve vynětí jednotlivé informace z většího celku, tj. o situaci zcela odlišnou od posuzovaného případu.
27. Vše výše uvedené lze shrnout takto: žalovaný odmítl žalobci požadované informace poskytnout s odkazem na výluky podle § 2 odst. 4 InfZ, avšak v rozporu se zákonem nevydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti dle § 15 InfZ, v němž by splnění podmínek pro tento postup odůvodnil a poskytl možnost žalobci brojit proti němu odvoláním. Současně žalovaný ve sdělení použil nijak blíže nevysvětlený a zcela nepřiléhavý odkaz na § 3 odst. 6 InfZ. Žalovaný (s odkazem na nesprávné ustanovení) rozhodnutím potvrdil postup žalovaného, byť v odůvodnění dospěl ke zcela jinému závěru, než žalovaný. Žalobcovu (zcela logickou) polemiku s oprávněností aplikace § 2 odst. 4 InfZ, tj. s tím, zda skutečně svou žádostí žalobce požadoval po žalovaném vytváření nových informací, odbyl žalovaný jen konstatováním, že pouhý matematický součet jednotlivých složek skutečně nepředstavuje analytickou činnost ve smyslu § 2 odst. 4 InfZ, a dále zdůraznil absenci dopadu této skutečnosti na vyřízení žalobcovy žádosti. Nezbyvá tak než domýšlet, že ministerstvo na rozdíl od žalovaného zřejmě nepovažovalo posuzovaný případ za výluku z informační povinnosti podřaditelnou pod § 2 odst. 4 InfZ. Následně ministerstvo konstatovalo, že žalobci byly požadované informace fakticky poskytnuty zasláním vyjádření OKTE, z nichž si může žalobce sám jednoduchou matematickou operací, popř. kontextem s dalšími sděleními odpovědi na své otázky dovodit, což právně opřelo o § 4a odst. 1 větu třetí InfZ, tj. o ustanovení, které říká, že povinný subjekt může namísto požadované informace poskytnout žadateli větší celek, jehož je taková informace součástí, pokud by bylo její vynětí pro něj nepřiměřenou zátěží. Jaká činnost konkrétně představuje pro žalovaného nepřiměřenou zátěž, však ministerstvo nevysvětlilo.
28. Pomyslnou „korunu“ nasadil žalovaný celé věci tím, když ve vyjádření k žalobě uvedl, že žádost vyřídil souhrnně ve smyslu § 3 odst. 6 a § 4a odst. 2 písm. b) InfZ, tj. nově odkázal na v pořadí již třetí ustanovení InfZ (po § 2 odst. 4 a třetí větu § 4a odst. 1 InfZ), a to ustanovení, které je součástí demonstrativního výčtu způsobů poskytnutí informací povinným subjektem.
29. Krajskému soudu tudíž není vůbec zřejmé, co bylo vlastně skutečným důvodem, pro který žalovaný namísto poskytnutí požadovaných informací zaslal žalobci odborná vyjádření OKTE. Není zřejmé, zda měl žalovaný za to, že tímto způsobem žalobcově žádosti vyhovuje a požadované informace mu poskytuje, pouze jiným způsobem, než žalobce žádal, či zda měl žalovaný za to, že žalobce na poskytnutí uvedených informací právo nemá, neboť požaduje informace, které by musel žalovaný nově vytvořit, přičemž jako

projev dobré vůle zaslal žalobci alespoň informace doprovodné. Jedinou jistotou je, že žalovaný neposkytl žalobci informace způsobem, který žalobce požadoval, přičemž se žalobce nedočkal jednoznačného sdělení důvodů, pro které žalovaný jeho žádosti nevyhověl, jež by bylo možné podřadit pod některou z výluk dle InfZ, popř. některý z případů, kdy InfZ považuje za přijatelné poskytnutí požadované informace v jin formě, či jiným způsobem, než o který žadatel projevil zájem.

30. Za takové situace dle krajského soudu nelze žalobci vytýkat, že ve stížnosti proti způsobu vyřízení jeho žádosti brojil proti aplikaci § 2 odst. 4 InfZ, neboť právě na toto ustanovení žalovaný ve sdělení ze dne 18. 5. 2020 odkázal. Následně se však od nadřízeného orgánu dozvěděl, že jemu zasláná vyjádření OKTE vlastně představují vyhovění jeho žádosti. V žalobě proto žalobci nezbylo než pouze zdůraznit, že po žalovaném nepožadoval zaslání vyjádření OKTE, nýbrž poskytnutí informací v podobě odpovědi na jím položené otázky, a tudíž nepovažuje svou žádost o informace za vyřízenou. S tímto závěrem se krajský soud ztotožňuje. Jak soud uvedl v rozboru výše, je InfZ postaven na zásadě, že informace má být žadateli poskytnuta *způsobem podle obsahu žádosti* (§ 4a odst. 2 InfZ), což zřetelně nebyla. Zákon obecně neumožňuje povinnému subjektu, aby zaslal žadateli listiny s tím, že tyto obsahují nějaké informace k tématu žadatelovy žádosti, přičemž nenalezne-li žadatel v daných listinách jím požadované informace, pak platí, že povinný subjekt požadované informace nemá. Měl-li žalovaný v posuzované věci za to, že ve smyslu § 4a odst. 3 InfZ není poskytnutí informací žalobcem požadovaným způsobem možné nebo by poskytnutí informací takovým způsobem pro něj představovalo nepřiměřenou zátěž, měl tuto skutečnost žalobci sdělit, zdůvodnit, proč je pro něj daný způsob poskytnutí informace nemožný či nepřiměřeně zatěžující, a poskytnout žalobci požadované informace jiným způsobem umožňujícím jejich účinné využití. To však žalovaný neučinil. Měl-li žalovaný za to, že odpověď na žalobcovy otázky by jej nutila vytvořit nové informace v podobě analýzy jemu dostupných listin, měl rozhodnutím podle § 15 InfZ žalobcovu žádost odmítnout s odkazem na § 2 odst. 4 InfZ a tento postup zdůvodnit.
31. Jestliže žalovaný žádný z popsaných postupů nepoužil, nýbrž zvolil jakýsi kompilát těchto postupů, znemožnil žalobci se účinně bránit a brojil proti jednoznačně sděleným důvodům nevyhovění jeho žádosti odpovídajícím způsobem, tj. buď odvoláním proti rozhodnutí podle § 15 InfZ, v němž by mohl namítat nesplnění podmínek pro aplikaci výluky dle § 2 odst. 4 InfZ, anebo stížností podle § 16a odst. 1 písm. b) InfZ, jíž by rozporoval splnění podmínek § 4a odst. 3 InfZ pro poskytnutí informací jiným než požadovaným způsobem.
32. Krajský soud proto žalobě vyhověl, neboť žalovaný v zákonem stanovené lhůtě nevyřídil žalobcovu žádost o informace ze dne 20. 4. 2020 žádným ze zákonem předvídaných způsobů, tj. informace žalobci jím požadovaným způsobem neposkytl, ani nerozhodl o odmítnutí jeho žádosti. Ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. je tudíž žalovaný nečinný, přičemž žalobce uplatněním stížnosti podle § 16a InfZ bezvýsledně vyčerpal prostředky ochrany proti nečinnosti, neboť ani Ministerstvo vnitra žalobci jím požadované informace nesdělilo. Výjimkou je sdělení ministerstva (v rozhodnutí ze dne 2. 7. 2020), že při předmětných domovních prohlídkách nebyla vážena semena konopí, což lze považovat za jednoznačnou odpověď na bod 4) žalobcovy žádosti. Přestože mělo ministerstvo v takovém případě postupovat dle § 16a odst. 6 písm. c) InfZ, tj. usnesením věc převzít a informaci poskytnout samo, bylo by dle krajského soudu přepjatě formalistické tvrdit, že tato informace nebyla žalobci poskytnuta a požadovat, aby mu ji opětovně poskytl žalovaný. Proto sud výrokem II. rozsudku v této části žalobu zamítl. Ve vztahu ke zbylým

bodům žalobcovy žádosti, tj. bodům 1), 2), 3) a 5), však soud ani v rozhodnutí žalovaného jednoznačnou odpověď, kterou by bylo možné klasifikovat jako poskytnutí požadované informace, nenalezl, a proto výrokem I. tohoto rozsudku uložil žalovanému povinnost tyto body žalobcovy žádosti vyřídit, tj. buď požadované informace žalobci jím požadovaným způsobem poskytnout, nebo rozhodnutím jejich poskytnutí zcela či zčásti odmítnout.

33. Pokud však žalobce v žalobě a dalších podáních zpochybňoval správnost postupu Policie ČR při měření množství THC v zabraných rostlinách, uváděl tvrzení o rozdílnosti postupu Policie ČR v jednotlivých krajích, obviňoval Policii ČR z diskriminace, či „prostějovskou prokuraturu“ z krádeže jeho konopných produktů, uvádí krajský soud, že tato tvrzení a polemiky nemají žádný vztah k předmětu řízení, jímž je toliko posouzení, zda žalovaný vyřídl žalobcovu žádost o informace, či zda ji nevyřídl a je tak zcela či zčásti nečinným. Proto se jimi soud nezabýval.
34. Výrokem III. soud zamítl návrhy žalobce, uvedené v podání ze dne 14. 3. 2022, a to návrh na přerušení řízení za účelem položení předběžných otázek Soudnímu dvoru Evropské unie, ustanovení advokáta žalobci k zastupování u Soudního dvora Evropské unie a položení předběžných otázek Soudnímu dvoru Evropské unie. Podle § 48 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud řízení usnesením přeruší, jestliže rozhodl, že požádá Soudní dvůr Evropské unie o rozhodnutí o předběžné otázce. Soud uvedeným způsobem postupuje v případě, kdy ve smyslu čl. 267 Smlouvy o fungování Evropské unie vyvstane v řízení před soudem členského státu otázka týkající se výkladu Smluv či platnosti a výkladu aktů přijatých orgány, institucemi nebo jinými subjekty Unie, a soud členského státu považuje rozhodnutí o této otázce za nezbytné k vynesení svého rozsudku. V posuzovaném případě však žádná otázka daného typu v řízení nevystala. Žalobce po soudu požadoval, aby se Soudnímu dvoru Evropské unie dotázal na skutečnosti týkající se postupu při měření obsahu THC v rostlinách konopí, tj. skutečnosti v tomto řízení irelevantní, nikoli na skutečnosti týkající se vyřizování žádostí o informace.

D) Závěr

35. Ze všech uvedených důvodů soud žalobě vyhověl a uložil žalovanému povinnost vyřídit do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku žalobcovu žádost o informace ze dne 20. 4. 2020 s výjimkou žádosti, aby žalovaný uvedl celkovou váhu semen konopí zabraných žalobci při domovních prohlídkách v Ospělově v letech 2009-2019, neboť na tuto žádost odpověděl žalobci nadřízený orgán jednoznačně, že semena konopí zvážena nebyla.
36. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo, neboť v řízení převážně úspěšnému žalobci dle obsahu spisu žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Olomouc 15. července 2022

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu